

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. M. M.**, zast. JUDr. Michalem Filoušem, advokátem, se sídlem Ostravská 16, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2021, č. j. KUOK 32833/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 30. 12. 2022, č. j. 72 A 22/2021-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 3. 2021, č. j. KUOK 32833/2021, změnil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 2. 2. 2021, č. j. SMOL/032221/2021/OARMV/DPD/Valk, a ve zbytku jej potvrdil tak, že byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve pozdějších předpisech (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 3.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců a povinnost uhradit náklady řízení zvýšené z důvodu přibrání znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, na částku celkem 6.000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 23. 10. 2019 kolem 11:30 hodin v Olomouci na ulici Týnecká, ve směru jízdy od obce Velký Týnec k ulici Přerovská, řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Audi A6, RZ X, s přivěsným vozíkem RYDWAN EURO C750, RZ X, v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou ještě byl pod jejím vlivem, když podle znaleckého posudku ze dne 11. 11. 2019 vyhotoveného doc. RNDr. Peterem Ondrou, CSc., znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byla chemickým toxikologickým vyšetřením v jeho krevním vzorku prokázána přítomnost delta - 9 - tetrahydrocannabinolu (dále jen „THC“) v koncentraci 2,4 ng/ml, čímž porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu.

[2]Žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 30. 12. 2022, č. j. 72 A 22/2021-30.

[3]Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost. V jejím doplnění učiněném v měsíční lhůtě stanovené ve výzvě soudu navrhl zrušení napadeného rozsudku. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, případně odmítnutí pro nepřijatelnost.

[4]Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem v souladu s § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“).

[5]Kasační stížnost byla podána ve věci, v níž před krajským soudem rozhodovala specializovaná samosoudkyně, a proto se musel Nejvyšší správní soud dále zabývat otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[6]O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve světle odstavce 52 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS).

[7]Krajský soud v napadeném rozsudku učinil závěr o přezkoumatelnosti a zákonnosti rozhodnutí žalovaného, skutkový stav zjištěný správními orgány považoval za dostatečný a v jejich postupech neshledal žádné namítané vady. Případná indikovaná léčba omamnými a psychotropními látkami přitom nemohla zbavit stěžovatele odpovědnosti za přestupek, neboť účelem zákona o silničním provozu je především zajištění bezpečnosti silničního provozu mimo jiné zákazem řízení pod vlivem návykové látky, a to bez ohledu na důvod jejího užívání dotyčnou osobou. Stěžovatel proti znaleckému posudku ze dne 11. 11. 2019 a v něm zjištěné koncentraci THC v jeho krvi v průběhu správního ani soudního řízení žádnou konkrétní věcnou námitku nevzněl, a neunesl tak své přenesené důkazní břemeno. Nedůvodná je i žalobní námitka opomenutých důkazů, neboť podle závěru žalovaného výpověď svědka, který stěžovateli daroval emulzi (mast) s nápisem „*Hemp massage ointment with high CBD content, recommended after spine surgery; home made in Amsterdam, Holland;*

pokračování

the best that can be“ (dále jen „emulze“ nebo „mast“), nebyla způsobilá vyvrátit přítomnost zjištěné koncentrace THC v krvi stěžovatele a znalecké zkoumání emulze nemohlo prokázat, jak se THC dostalo do jeho krve, protože podle znaleckého posudku ze dne 27. 11. 2020 krev žalobce emulzi neobsahovala. Navíc by se nejednalo o stejný vzorek emulze. Tyto důkazy nebyly provedeny ani v žalobním řízení, neboť na odpovědnost stěžovatele za přestupek by nemělo vliv, jestli ho svědek uvedl v omyl, a předmětem řízení byla otázka, zda měl stěžovatel v krvi nadlimitní hodnotu návykové látky, a nikoli jak se do jeho krve dostala. Stěžovatel k ověření jiné návykové látky a jejího vlivu neučinil žádná další opatření, a nemohl se tak důvodně domnívat, že nemůže být pod jejím vlivem. Pokud tak usoudil, je nutné jeho jednání označit za nedbalostní, byť nevědomě. Sám při ústním jednání v přestupkovém řízení přiznal, že o přesném obsahu emulze neměl tušení, a přes tuto skutečnost se jí podle svého tvrzení nechal masírovat řadu dní před jízdou. Měl zdravotní problémy, a přitom si neověřil, o jaký výrobek se vůbec jedná, jestli emulze má na obalu uvedenou osobu odpovědnou za uvedení výrobku na trh, seznam přísad, datum minimální trvanlivosti, číslo šarže a případná upozornění na rizika a nebezpečí. Emulzi obdržel sám, měl ji tedy k dispozici a teprve pak ji předal masérovi. Nešlo proto o situaci, kdy by ho masér neinformoval a použil výrobek, o kterém by stěžovateli nic neřekl nebo něco zatajil. Proto stěžovatel nezachoval potřebnou míru opatrnosti a bez racionálního důvodu dovodil, že emulze žádnou jinou návykovou látku neobsahuje, respektive se o její složení nezajímal anebo požil či užil něco jiného a spoléhal se, že v době řízení motorového vozidla nebude pod vlivem návykové látky. Proto podle krajského soudu nebyla důvodná ani námitka absence zavinění stěžovatele. Žalovaný se s tímto posouzením věci ve vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil.

[8]Podle stěžovatele však byl v přestupkovém řízení závěr o jeho nevědomé nedbalosti založen na nesprávném skutkovém zjištění, podle něhož vyvinul úsilí k zajištění masti ze zahraničí a za tímto účelem vynaložil finanční prostředky, a proto si byl jistý tím, co a proč objednává a jakou účinnou látku tento výrobek obsahuje. Krajský soud naproti tomu vycházel z jiného skutkového zjištění o darování emulze, avšak zároveň považoval provádění dokazování o této skutečnosti za nadbytečné. Přitom způsob získání masti ve vztahu k dovození subjektivní stránky skutkové podstaty přestupku měl značný význam, neboť v případě jejího darování ze zahraničí, a to obzvláště od dlouhodobého přítele, nebylo možné stěžovateli vnucovat povinnost nastalou situaci jakkoli předvídat a učinit závěr o nevědomé nedbalosti. Proto měly být připuštěny důkazy k prokázání tvrzení o darování emulze. Znalecký posudek pak nemůže obstát, jelikož v něm byl učiněn rozhodný závěr jen na základě údajů uvedených na etiketě masti a na internetu, avšak nebylo provedeno vlastní zkoumání jejího obsahu formou oficiálního sdělení výrobce o jejím konkrétním složení. Ve znaleckém posudku učiněná zmínka o nemožnosti dostat do krve THC z emulze kvůli výskytu látky CBD (dále jen „CBD“) v masti, je ryze spekulativní bez ohledu na to, co bylo na jejím obrázku napsáno. Výskyt CBD v masti totiž stěžovatel předvídal, avšak nepředpokládal přítomnost THC v emulzi, natož ve své krvi. Znalecký posudek proto neobjasnil, zda se THC dostalo do krve stěžovatele s jeho vědomím, či bez vědomí.

[9]K této kasační argumentaci Nejvyšší správní soud poukazuje na svou ustálenou judikaturu, podle níž krajský soud ani správní orgány nejsou povinny provést každý navržený důkaz, přičemž pokud správní soud odmítne důkazní návrh žalobce a náležitě objasní, proč takto postupoval, nemusí uvedená skutečnost sama o sobě znamenat vadu

řízení mající vliv na zákonnost rozsudku. Návrh na provedení důkazu je přitom možné neakceptovat i v případě, pokud důkaz není způsobilý vyvrátit či potvrdit tvrzenou skutečnost, tedy nedisponuje vypovídací potencií (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, ze dne 9. 11. 2006, č. j. 1 Azs 218/2004-89, ze dne 8. 12. 2020, č. j. 2 As 243/2020-26, nebo ze dne 20. 6. 2022, čj. 10 As 288/2020-73).

[10] V dalším rozsudku ze dne 18. 4. 2018, č. j. 1 As 11/2018-34, který se taktéž zabýval případem nadlimitní přítomnosti THC v krvi řidiče motorového vozidla, Nejvyšší správní soud dovedl, že pro účely posuzování naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu je podstatné, že „žalobce prokazatelně řídil osobní automobil pod vlivem návykové látky. To bylo v souladu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu prokázáno tím, že množství látky THC v krevním vzorku žalobce dosáhlo limitní hodnoty stanovené prováděcím předpisem - nařízením vlády č. 41/2014 Sb. Nebylo přitom rozhodné, zda je přítomnost této látky v krvi žalobce způsobena dlouhodobou léčbou omamnými a psychotropními látkami, případně jaký reálný vliv mělo dlouhodobé užívání těchto látek na řidičské schopnosti žalobce. Závěry napadených rozhodnutí tak vylučují, že by případná indikovaná léčba mohla žalobce zbavit odpovědnosti za přestupek. Nutno také připomenout, že účelem zákona o silničním provozu je především zajištění bezpečnosti silničního provozu mimo jiné zákazem řízení osobám pod vlivem návykové látky, a to bez ohledu na to, z jakého důvodu tato osoba návykovou látku užívá“.

[11] Krajský soud ani žalovaný tedy nepochybili, když v nyní posuzované věci neprovedli výpověď svědka a další znalecký posudek, neboť otázka, jakým způsobem a za jakých okolností stěžovatel emulzi pořídil, nemohla ničeho změnit na závěru, že při řízení motorového vozidla byla v jeho vzorku krve prokázána přítomnost THC v nadlimitním množství, že se tak dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a že odpovědnosti za něho se nemohl zbavit poukazem na indikovanou léčbu mastí, a to bez ohledu na skutečnost, jakou měl povědomost o jejím složení. Navíc podle jednoznačného závěru posudku doc. RNDr. Petera Ondry, Csc., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, ze dne 27. 11. 2020 aplikací masti nebylo možné dostat do inkriminovaného vzorku krve stěžovatele THC, neboť látka CBD, kterou emulze obsahuje, má jinou chemickou strukturu než THC a v organismu se CBD na THC neproměňuje. Tento znalecký posudek přitom vycházel z fotografie masti předložené stěžovatelem a při absenci jakýchkoli indicií o nesrovnalosti odebraného vzorku mu nelze vytýkat, že složení emulze zhodnotil na základě obecně dostupných poznatků o tomto přípravku a v uvedeném směru se neobrátil na jeho výrobce. Krajský soud i žalovaný proto postupovali správně, pokud si učinili úsudek o zavinění stěžovatele ve formě nevědomé nedbalosti bez nutnosti provádění dalšího dokazování.

[12] S ohledem na shora uvedené skutečnosti lze konstatovat, že krajský soud věc posoudil zcela v souladu s právními předpisy a ustálenou judikaturou správních soudů, přičemž se nedopustil ani jiného hrubého pochybení, které by vyžadovalo zásah Nejvyššího správního soudu. Ten proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. zmíněné usnesení

pokračování

rozšířeného senátu sp. zn. 8 As 287/2020, část III. 4.). Stěžovatel v tomto řízení úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu svých nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2024

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu